

МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ
ДОНЕЦЬКИЙ ДЕРЖАВНИЙ УНІВЕРСИТЕТ УПРАВЛІННЯ
НАЦІОНАЛЬНИЙ УНІВЕРСИТЕТ «КІЄВО-МОГИЛЯНСЬКА АКАДЕМІЯ»
НАЦІОНАЛЬНЕ АГЕНТСТВО УКРАЇНИ
З ПИТАНЬ ДЕРЖАВНОЇ СЛУЖБИ
МАРІУПОЛЬСЬКА МІСЬКА РАДА
ГО «ФОНД РОЗВИТКУ МАРІУПОЛЯ»
ГО «ЦЕНТР АДАПТИВНОГО ЛІДЕРСТВА ТА ТЕРІТОРІАЛЬНОГО РОЗВИТКУ»
WYŻSZA SZKOŁA EKONOMICZNO-HUMANISTYCZNA
(POLSKA, BIELSKO-BIAŁA)
EURÓPSKY INŠTITÚT ĎALŠIEHO VZDELÁVANIA (SLOVAKIA)
PAATA GUGUSHVILI INSTITUTE OF ECONOMICS OF IVANE
JAVAKHISHVILI TBILISI STATE UNIVERSITY (TBILISI, GEORGIA)
ОДЕСЬКИЙ ДЕРЖАВНИЙ ЕКОЛОГІЧНИЙ УНІВЕРСИТЕТ

ПУБЛІЧНЕ УПРАВЛІННЯ ДЛЯ СТАЛОГО РОЗВИТКУ: ВИКЛИКИ ТА ПЕРСПЕКТИВИ НА НАЦІОНАЛЬНОМУ ТА МІСЦЕВОМУ РІВНЯХ

**Матеріали III Міжнародної
науково-практичної конференції**

Маріуполь – Київ, 2020

УДК 316/352

П 36

П-36 Публічне управління для сталого розвитку: виклики та перспективи на національному та місцевому рівнях: збірник матеріалів III Міжнародної науково-практичної конференції. 21-22-травня 2020 р. Маріуполь (Україна). – Маріуполь-Київ: ПП Халіков Р.Р., 2020. – 250 с.

ISBN 978-617-7565-33-7

Редакційна колегія:

Марова С. Ф. – голова, д. держ.упр., професор, ректор Донецького державного університету управління

Чечель А. О. – заступник голови, д. е.н., доцент, завідувач кафедри публічного управління та адміністрування Донецького державного університету управління

Балусва О. В. – д. е. н., професор, проректор з наукової та виховної роботи Донецького державного університету управління

Токарєва В. І. – д. держ.упр., професор, проректор з науково-педагогічної роботи Донецького державного університету управління

Зелінська М. І. – к. політ.н., доцент кафедри публічного управління та адміністрування Донецького державного університету управління

Тарасенко Д. Л. – к.д.р.ж.упр., доцент, доцент кафедри публічного управління та адміністрування Донецького державного університету управління

Хлобистов Є.В. – д. е. н., професор, Національний університет «Києво-Могилянська академія»; директор Міжнародного науково-дидактичного інституту Вищої Школи економіки та гуманітаристики (Wyższa Szkoła Ekonomiczno-Humanistyczna (Bielsko-Biala, Polska)

Abesadze Ramaz, Doctor of Economics, Professor, Paata Gugushvili Institute of Economics of Ivane Javakhishvili Tbilisi State University (Tbilisi, Georgia)

Zaťko Jozef, Dr.h.c. mult. JUDr., Honor. Prof. mult., prorektor pre medzinárodné vzťahy Wyższa Szkoła Komunikacji i Zarządzania (Poľsko, Poznań), Prezident Európsky inštitút d'alšieho vzdelenia (Slovakia)

Павленко О.П. – к. е. н., доцент, завідувач кафедри менеджменту природоохоронної діяльності Одеського державного екологічного університету

Відповідальна за випуск – **Чечель А.О.**,

д.е.н., доцент, завідувач кафедри публічного управління та адміністрування
Донецького державного університету управління

© Донецький державний університет управління
(м. Маріуполь), 2020

форм власності, вжиття обов'язкових заходів, спрямованих на охорону земель, підвищення їх родючості;

- по-друге, закріплення соціальних та економічних гарантій власникам земельних ділянок, зокрема державна підтримка малих фермерів, забезпечення орендарям переважне право купівлі землі, доступ до кредитування під заставу тощо;

- по-третє, встановлення відповідальності за порушення вимог галузевого законодавства.

Як вбачається з наведеного, роль держави під час відкриття вільного ринку землі важко переоцінити. Адже безпосередньо держава має забезпечити баланс публічних та приватних інтересів, що дасть змогу запровадити ефективну національну модель ринку землі та мінімізувати існуючу наразі суспільну напругу.

ЛІТЕРАТУРА

1. Конституція України. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/-254k/96-vr> (дата звернення 27.04.2020)
2. Клітгаард Р. Рыночные реформы. Москва, 1998. 248 с.
3. Головатюк М.С. Роль держави в створенні та розвитку ринку земель. Землевпорядний вісник. 2004. № 4. С. 70–77.
4. Богіра М.С. Землекористування в ринкових умовах: еколого-економічний аспект. Львів, 2000. 225 с.

УДК 351

Тарасенко Д.Л.

доктор економічних наук, доцент,
Донецький державний університет управління

Циклаурі О.Б.,

старший викладач кафедри спеціально-правових дисциплін,
Донецький державний університет управління

ВРЕГУЛЮВАННЯ МІСЦЕВИХ ПОДАТКІВ ЯК ЗАПОРУКА СТАЛОГО РОЗВИТКУ МІСТ І ГРОМАД

Нормативно-правові механізми сталого розвитку міст і громад займають суттєве місце в системі публічного управління, адже за відсутності законодавчої бази й чітких інструментів реалізації

впроваджуваної політики неможливо отримати її ефективність і дієвість.

Цілі сталого розвитку, затверджені на саміті ООН у 2015 році [1], адаптовані надалі для України [2], як взірець прагнень для майбутніх поколінь потребують подальшого реформування публічних інституцій у соціальній, економічній та екологічній сферах. Суттєвим кроком до наближення до світового руху зі сталого розвитку стало прийняття Указу Президента України «Про Цілі сталого розвитку України на період до 2030 року» від 30.09.2019 № 722/2019 [3].

На локальному рівні забезпечення відкритості, безпеки, життєстійкості й екологічної стійкості міст, інших населених пунктів важливе місце для реалізації сталого розвитку відіграє фінансова складова, за відсутності коштів у місцевих бюджетах наступні кроки розвитку унеможливлюються. Okреме місце серед інструментів формування місцевих бюджетів займає фіскальна політика, місцеві податки і збори, зокрема.

Вважаємо за необхідне звернути увагу на такий місцевий податок, як туристичний збір. Згідно положень ч. 1 ст. 268 Податкового кодексу України зі змінами від 23.11.2018 року туристичний збір – це місцевий збір, кошти від якого зараховуються до місцевого бюджету [4]. Наступні положення зазначеної статті визначають: перелік платників збору; перелік осіб, які не можуть бути платниками збору; ставки збору та базу його справляння та ін. Ставка збору встановлюється за рішенням відповідної сільської, селищної, міської ради або ради об'єднаної територіальної громади.

Але окремої уваги потребують положення щодо податкових агентів: до яких Закон відносить юридичних осіб, філії, відділення, інші підрозділи юридичних осіб, фізичних осіб підприємців (далі – ФОП), які надають послуги з тимчасового розміщення осіб у місцях проживання (ночівлі); квартирно-посередницькі організації, які направляють неорганізованих осіб із метою їх тимчасового розміщення в місцях проживання (ночівлі); юридичних осіб, які уповноважуються сільською, селищною, міською радою або радою об'єднаної територіальної громади, що створена згідно із законом та перспективним планом формування територій громад, справляти збір на умовах договору, укладеного з відповідною радою.

Перелік податкових агентів та інформація щодо них повинні бути розміщені та оприлюднені на офіційному вебсайті сільської, селищної, міської ради або ради об'єднаної територіальної громади, що створена згідно із законом та перспективним планом формування територій громад.

Водночас, якщо проаналізувати інформацію сайтів територіальних громад, навіть на сьогодні дуже складно знайти зазначений перелік, хоча з прийняття змін до Податкового кодексу України сплинуло чимало часу. Це: по-перше, вказує на неефективність зазначених заходів; по-друге, на можливість ухилення від сплати податку іншими особами, які не зазначені в пункті 268.5 ст. 268 Кодексу. Для розміщення осіб у житловому масиві приватної форми власності власнику фізичній особі потрібно оформити ФОП, бути зареєстрованим як податковий агент у відповідній міській раді та сплачувати відповідні податки, платежі ще й авансові внески, що суттєво ускладнює життя самих громадян і контроль за оподаткуванням. Туристичний сезон напряму залежить від погодних умов, поточного фінансового забезпечення окремих осіб, цього року, в умовах карантинних заходів, спричинених пандемією COVID-19 навіть взагалі може не відбутися.

Вважаємо за доцільне спростити зазначені процедури за прикладом окремих країн Європи. Податковим агентам фізичним особам надати можливість надання послуг без оформлення ФОП та сплати авансових внесків. Сплачувати податок виключно за фактом розміщення осіб, водночас встановити обов'язкову реєстрацію розміщених осіб, яких не звільнено від оподаткування туристичним збором через систему органів внутрішніх справ. Зазначені зміни нададуть змогу звільнитися від зайвого податкового тягаря особам які сумлінно сплачують податки і вивести із тіні нелегальне надання послуг та наповнення місцевих бюджетів відповідно.

ЛІТЕРАТУРА

1.Перетворення нашого світу: Порядок денний у сфері сталого розвитку до 2030 року: Резолюція, прийнята в рамках 70-ї сесії Генеральною Асамблеєю 25 вересня 2015 року. URL: http://sdg.org.ua/images/Agenda2030_UA.docx (дата звернення: 29.04.2020).